Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25974
Copyright: Admont, Benediktinerstift

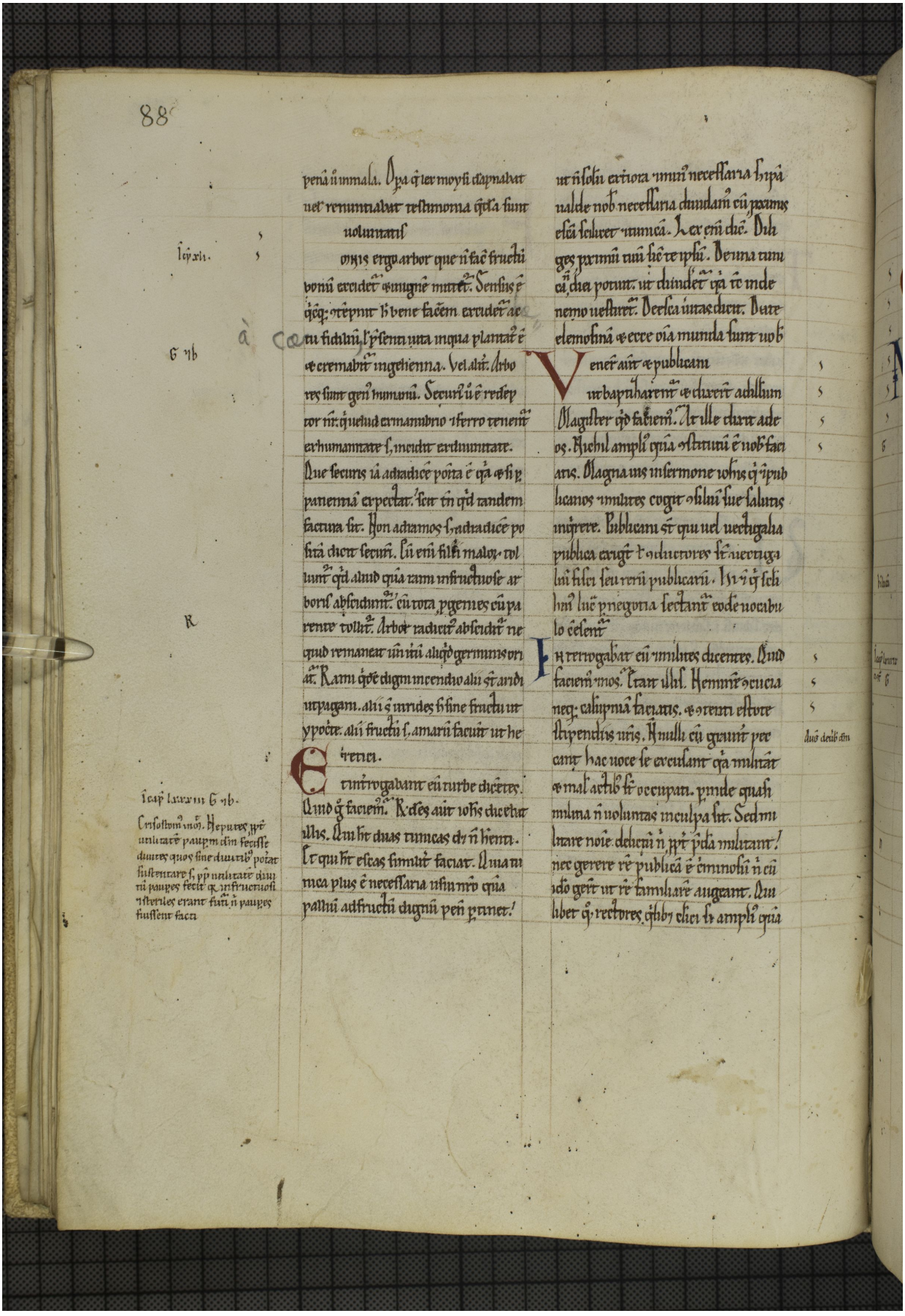

88

pena ñ immala. Opa q̃ ier moyſi clapnabat
uet renunciabat teſtimonia q̃ta ſunt
uoluntatiſ
Cap xii. omis ergo arbor que n̄ fac̃ fructū
bonū excidet̃ & in ignē mittet̃. Denſus ē
q̃q; ꝛc̃epnit ꝓ bene facẽm excidet̃ ac
nu ficulnū, ꝓſtena uita inqua plantat ē
& cremabit̃ in gehenna. Vel aliť. Arbo
res ſunt gen̄ humanū. Securiſ ū ē redep
tor n̄r. q̃ uelut̃ crucis manubrio i ferro teneť
exhumanare ſ, incidit exterminare.
Que ſecuris ꝛ ad radicẽ posita ē q̃a & iꝫ
paenitenti exp̃ctat. ſcit tñ q̃d tandem
facturus ſit. Non ad ramos ſ, ad radicẽ po
sita dicit̃ ſecuſ. Cū enī filii malos tol
lunt̃ q̃d aliud q̃a ramos infructuoſe ar
boris abſcidunt̃. cū tota pgenies cū pa
rente tollat̃. Arbor radicit̃ abſcidit̃ ne
quid remaneat ūn in ea aliq̃d germinis or
at̃. Rami q̃pe cū gm in cendio alij ſtrandi
ut pugam. alij q̃ uides ſine fructu ut
ypocrite. alij fructū ſ, amarū facit ut he
retici.

Cap xiii. Et interrogabant eū turbe dicentes.
Quid g̃ faciem̃. R. ſes aut̃ ihs dicebat
illis. Qui hr duas tunicas det̃ non habenti.
Et qui hr escas ſimilit̃ faciat. Q̃ ma ni
mea plus ē necessaria uſui n̄ro q̃a
paſſui adfructū digno pen̄ p̃tinet.
ut n̄ ſolū exteriora unū necessaria ſed ꝓ
ualde nob necessaria diuidam̄ cū proxi
mis ſcilicet tunicā. Ter cū dic. Dil
ges proximū tuū ſic te ipſū. De una tuni
ca dicta potuit. ut diuidet̃ q̃a te inde
nemo uestiret̃. Deſca uitas dicit. Dure
elemosinā & ecce oīa munda ſunt uob

Venerat aut̃ & publicani
ut baptizarent̃ & dixerūt ad illum
Magiſter q̃d faciem̄. At ille dixit ad
os. Nichil amplī q̃a q̃ statutū ē nob faci
atis. Magna uis in ſermone ihs q̃ ꝓpub
licanos ꝙ multos cogit q̃ ſibi ſue ſalutis
inuidere. Publicani ſ, qui uel uectigalia
publica exigūt & collectores ſ, uectiga
lium ſibi ſeu regis publicarii. Iſti q̃ ſcli
cet ſub uie p̃negotia ſectant̃ eode uocabu
lo celent̃

Et interrogabat eū milites dicentes. Quid
faciem̄ nos. Et ait illis. Neminē concu
tiatis neq; calūpniā faciatis. & ſtipendiis uris. Annulli cū grauit̃ per
cant hac uoce ſe excusant q̃a militat
& mal' actib⁹ ſ, occupati. p̃mde quaſi
mulcta n̄ uoluntas inculpa ſit. Sed mi
litare noīe debem̄ n̄ p̃t̃ p̃da militant̄
nec gerere rē publicā & ꝙmodū n̄ ei
dō gerit ut rē familiarē augeant. Qui
liber q̃ rectores q̃bꝫ electi ſ, amplī q̃a

duos decim ſtm

Cap lxxxviii & vb.
Criſoſtom̄ uō. Hepatos ꝓpē
militarē paupm̄ dim fecisse
dumos quos ſine diuitib⁹ potat
ſuſtentare ſ, ꝓp militare diui
tū pauper fecit q. infructuoſi
ſterilesq; erant tūc n̄ pauper
ſuſſent facti